

سکوت شورای علما در برابر جنایات طالبان

صبح: اعدام یک زن توسط افراد مسلح وابسته به گروه طالبان در ولسوالی غوربند ولایت پروان، از سوی جامعه‌ی 8 مدنی، حکومت و جامعه جهانی محکوم شد. اما تاکنون مراجع دینی و شورای علمای کشور، این جنایت را به صورت روشن محکوم نکرده‌اند. علمای دینی که هر روز در مورد سیاست و روابط جهانی برای مردم سخنرانی می‌کنند، مسوولیت دارند که اعدام بی‌رحمانه‌ی یک زن توسط افراد مسلح گروه طالبان را نکوهش کنند. طالبان این جنایت‌شان را توجیه دینی کرده‌اند. آنان برای بسیاری از اعمال ضد انسانی‌شان، توجیه دینی می‌تراشند. حملات انتحاری بر اماکن عمومی که هر روز در شهرها و روستاهای کشور صورت می‌گیرد، تا بمب‌گذاری و ترور مقام‌های دولتی، توسط طالبان توجیه دینی می‌شود. اما تا حال دیده نشده است که شورای علمای کشور به صورت مشخص طالبان را به دلیل ارتکاب این اعمال، جنایت‌کار بخواند. علمای دینی در سخنرانی‌های‌شان در مساجد نیز، به جنایات طالبان نمی‌پردازند. تا حال دیده نشده است که علمای کشور در خطبه‌های نماز جمعه و دیگر مراسم مذهبی از طالبان به عنوان یک گروه جنایت‌کار نام ببرند و حملات انتحاری، اعدام‌های خودسرانه و ترور اشخاص را محکوم کنند. در این هفته، تقریباً هر روز شهر قندهار آماج یک حمله انتحاری قرار می‌گیرد. از اثر این حملات، شمار زیادی از شهروندان قندهار جان‌شان را از دست داده‌اند. طالبان مسوولیت تمامی این حملات را به دوش گرفته‌اند. اما تا حال از شورای علمای، صدایی در محکومیت این قتل‌های انتحاری شنیده نشده است. در حالی که همین قندهار در مواردی شاهد تظاهرات خشونت‌بار به دلیل اهانت یک شهروند امریکایی به مقدسات مذهبی بوده است. آیا قتل انسان‌ها به وسیله حملات انتحاری و بعد توجیه دینی برای آن تراشیدن، جنایتی بزرگ نیست؟ آیا شایسته نیست که این جنایت نکوهش شود و مردم در برابر آن موضع بگیرند؟ باید علمای قندهار مردم را برای محکوم کردن حملات انتحاری و ابراز خشم در برابر عاملان آن بسیج کنند.

همچنین گزارش‌ها از جنوب کشور حاکی است که چند روز پیش سرنشینان یک موتر در هلمند که همه غیرنظامی بودند، به اثر انفجار یک ماین کنار جاده به قتل رسیدند. این هم جنایت دیگری است که باید نکوهش شود. مسوولیت مراجع و علمای دینی است که بمب‌گذاری را محکوم کنند؛ به دلیل این که تمامی این جنایات از سوی طالبان توجیه دینی می‌شود. حکومت کشور هم تا حال شورای علما و ملامامان مساجد را برای محکوم کردن جنایات طالبان، تشویق نکرده هیچ‌گاهی دیده نشده است که رییس‌جمهور کشور از شورای علما بخواهد که طالبان را به صورت روشن محکوم است. بلکه برعکس حکومت تلاش کرده است که از طریق برخی از اعضای شورای علما با طالبان یک مجرای مذاکره باز کند. این تلاش‌ها نیز هیچ نتیجه‌ای در پی نداشته است. اگر شورای علما و علمای دینی جنایات طالبان را محکوم کنند، برای این گروه دشوار می‌شود که هر جنایتی را مرتکب شود. همچنین نکوهش رفتار طالبان توسط ملامامان مساجد سبب می‌شود که در صفوف طالبان سوال‌هایی در خصوص درست بودن روش‌شان ایجاد شود. اما با تاسف که حکومت تاحال از شورای علما و ملامامان مساجد در محکوم کردن جنایات طالبان کار نگرفته است.

در پاکستان اما برعکس افغانستان، حکومت تلاش کرده است تا چهره‌های مذهبی آن کشور، طالبان پاکستانی را محکوم کنند. بارها از زبان چهره‌های درشت مذهبی پاکستان مانند مولانا سمیع‌الحق، مولانا فضل‌الرحمان و قاضی حسین‌احمد شنیده شده است که جنگ و خون‌ریزی در پاکستان حرام است و در افغانستان حلال. آنان طالبان پاکستانی را تشویق می‌کنند تا در افغانستان بجنگند، ولی امنیت پاکستان را خراب نکنند. پس از هر حمله انتحاری در پاکستان، بلافاصله چهره‌های مذهبی‌ای که نام گرفته شد، روی پرده تلویزیون‌ها ظاهر می‌شوند، خون‌ریزی در پاکستان را نکوهش می‌کنند و طالبان پاکستانی را به جنگ در افغانستان تشویق می‌کنند. وقتی طالبان پاکستانی در دره سوات مستقر شدند، ویدیویی منتشر شد که نشان می‌داد، طالبان پاکستانی یک زن را شلاق می‌زنند. این اقدام طالبان پاکستانی نیز در آن زمان توسط

چهره‌های مذهبی آن کشور به‌شدت محکوم شد. چهره‌های مذهبی پاکستان، حتی از عملیات نظامی علیه طالبان پاکستان در گفته‌ها و موضع‌گیری‌های چهره‌های مذهبی پاکستان نشان می‌دهد که آنان بره سوات آن کشور به‌شدت حمایت کردند خیر کشور خودشان را می‌خواهند. طالبان، انتحاری و شلاق را برای کشورشان پدیده‌های نامطلوب می‌دانند. اما همین چیزها را برای کشور ما تجویز می‌کنند. به‌دلیل این که فکر می‌کنند، ناامنی، بحران، انتحار و طالب در افغانستان به‌نفع پاکستان تمام می‌شود.

شورای علمای افغانستان و ملامامان مساجد کشور، باید مانند چهره‌های مذهبی پاکستان، جنایات طالبان را محکوم کنند. آنان نباید اجازه دهند که طالبان برای جنایات‌شان توجیه دینی بتراشند. شورای علمای کشور نباید اجازه دهد که اعدام‌های بدون محاکمه مانند مورد غوربند، حملات انتحاری و بمب‌گذاری‌ها، چهره دینداری و زیست دین‌مدارانه را خدشه‌دار کند. برای اعضای شورای علمای افغانستان و همچنین ملامامان مساجد باید منافع عمومی و امنیت کشور خیلی مهم باشد. چنان‌که برای چهره‌های مذهبی پاکستان، امنیت و ثبات آن کشور مهم است. شورای علما و مراجع دینی کشور همچنین باید رفتار دوگانه‌ی چهره‌های مذهبی پاکستان را محکوم کنند. چرا خون‌ریزی در پاکستان حرام است و در افغانستان حلال؟ مگر پاکستان از بدو ایجادش تاکنون متحد امریکا و غرب نبوده است؟ باید شورای علمای کشور و استادان مدارس دینی افغانستان، ذهن شاگردان علوم دینی و مردم را در این مورد روشن سازند. شورای علمای کشور باید با راه‌پیمایی‌ها و برگزاری همایش‌های کلان مردمی، جنایات طالبان را به‌صورت علنی محکوم کند. اعدام بی‌رحمانه یک زن در ولایت پروان توسط افراد وابسته به‌گروه طالبان که تصویر آن از رسانه‌های کشور پخش شد، مورد مهمی است که باید توسط شورای علمای کشور پی‌گیری شود. همچنین این شورا باید رهبران طالبان را به‌دلیل سازمان‌دهی حملات انتحاری و قتل عمدی مردم نکوهش کند. شورای علما باید بدانند که تمام مشکلات کشور، در نحوه پوشش دختران و نشرات «مبتذل» رسانه‌ها خلاصه نمی‌شود. حملات انتحاری، بمب‌گذاری و اعدام‌های خودسرانه و بعد این اعمال را توجیه دینی کردن، چیزی است که باید طالبان به‌خاطر آن محکوم شوند و شورای علما باید این کار را بکنند. در غیر آن این شورا به رسالت میهنی و مسوولیتش عمل نکرده است.